

RAPPORT FRÅN NIONDE SVENSKA ENTOMOLOGMÖTET I GÄVLE 1998.

Ny logotype för SEF

I den herrgårdslignande miljön på Engeltofta vid Gästrikerekusten strax utanför Gävle samlades en julifredag ett svårbestämt antal entomologer från SEF:s olika lokalföreningar. Det blir många glada återseenden så här en gång om året påminnande om Snoilskys dikt: "...så ses vi om ett år igen, vid Värnamo på marknaden ...". Fredagskvällen ägnades åt SEF:s årsstämma som under en rutinerad mötesordförandes ledning avverkades i en takt som fick alla tidigare årsmötesförhandlingar att förblekna. Stadgerevisionen klubbades för andra gången och blev därmed giltig. Den viktigaste innebörden av denna ändring är att SEF:s styrelse blir mycket mindre. Som alla vi sörmlänningar minns mycket väl utsågs på förra stämman på Stensund 1997 vårt förslag "tre-kronor-jordlöparen *Carabus suecia*" till logotype för Sveriges entomologiska förening. Riksheraldikern hade dock senare ofinheten att inte godkänna användningen av den. Därför blev det även i år omröstning kring ett antal förslag, både gamla och nya. Vinnande och antaget förslag blev en vårtbitare i helfigur och profil balanserande på SEF:s namn, i sanning en kraftfull logo med bett i!

Engeltofta vandrarhem, Teckning: Georg Englund

Landskapsinsekter

En annan viktig fråga som faktiskt fördes ända in i hamn var beslut om landskapsinsekterna. Nu finns de! Strimlusen *Graphosoma lineatum* för Sörmlands del var ju odiskutabel och samma gällde vårt förslag för Närke: vassmosaikslända, *Aeshna serrata*. Nu väntar vi alla på publiceringen av Sveriges landskapsinsekter i text och bild, kanske som en bilaga till Entomologisk tidskrift eller som en egen liten bok. Motiveringen för strimlusen var att den är en karaktärsinsekt för Mälardalen och Södermanland. Den är typisk för området genom sin mycket speciella utbredning: i Sverige egentligen endast i Mälardalen och en bit ned längs ostkusten. Den är iögonfallande, vacker och lätt igenkänd - och ger skinnbaggarna en representant bland landskapsinsekterna. Vassmosaiksländan är en magnifik och vacker trollslända med den största vingbredden av alla svenska arter. Med en annars östlig utbredning förekommer den vid de stora grunda slättsjöarna i Mellansverige, bland annat Kvismaren, och den kan förekomma i lokalt stora mängder. Som landskapsinsekt med anknytning till Kvismaren ger den denna fågelsjö också en entomologisk identitet, samtidigt som den ger ordningen Odonata en plats i landskapslistan.

Röda arter och orkidéer

Lördagens exkursion gick till de stora kalk- och våtmarkerna sydost om Gävle. Här har Gästrikereföreningen kämpat hårt och väl och lyckats få Banverket att till slut ge upp sina planer på att dra den nya järnvägen norrut rakt genom detta riksintresseområde. Mer än 40

olika rödlistade fjärilsarter har påträffats här de senaste tre åren. Minns ni hur det regnade på förra årets entomologmötes-exkursion till Askö? Det regnet var intet mot det som drabbade årets exkursion. I det gammalsvenska ängs- och hagmarkslandskapet vid Grinduga strosade ett femtiotal regnvåta men glada entomologer omkring. Eftersom regnet begränsade insamlingsmöjligheterna utvecklade det hela sig i stället till ett slags cocktailparty i det fria: i en stor glänta minglade folk omkring småpratande i grupper och bytande samtalspartner hit och dit. I stället för drinkglas höll man håvar elegant lyfta i handen ...

De stora och just nu väldigt blöta våtmarkerna vid sjön Trösken besöktes sedan av många barfotaentomologer (stövlar räckte inte alltid till) med vattenspindlar krälade kring fötterna. Det mest uppseendeväckande vattenfyndet gjordes dock av värdforeningens koleopterolog som mitt i blötan i folksamlingen och just bakom ryggen på SEF:s carabidolog fick syn på

och plockade upp jordlöparen "röd-ettan" Chlaenius sulcicollis! Gissa om det blev ett ihärdigt trampande på tuvorna i kärret därefter!

Botanisk sakkunskap med lokalkännedom kunde också lotsa deltagarna runt bland sammanlagt ett tiotal olika blommande orkidéarter, däribland *Ophrys*, flugblomstret. Och regnet upphörde faktiskt.

Insectteater

Lördagskvällens sociala samvaro bjud på en ny dimension av entomologi: entomologisk dockteater för barn men nu framförd för vuxna som med förtjusta ansikten och tindrande ögon följde dramat "Fjärilssommar" inne på dockscenen. Under och bakom allt som hände fanns Lena von Strokirch som hade givit sitt drama underrubriken "ett jordnära dockspel om himmelsblå längtan". Bakom teaterstycket låg en imponerande "research". Engagemanget och entusiasmen även hos denna publik gick inte att ta miste på även om den inte som en barnpublik spontant ingrep i handlingen.

Taxonomiska föredrag

Söndagen var föredrags- och avslutningsdag. Thomas Pape från Riksmuseet redogjorde för de nya taxonomiska regler som från kommande årsskifte gäller för namn-sättningen av insekter, något som inte bara gäller dem av oss som nybeskriver arter utan även gör det lättare att förstå dessa namnbyten som förvirrar oss. Ulf Nylander från Gävle är dock en som sysslar med beskrivning av nya arter, särskilt tropiska praktbaggar. Han berättade om detta arbete och visade praktfulla och osannolika djur från fjärran länder.

1999 går det tionde svenska entomologmötet av stapeln. Det är ett jubileumsmöte som kommer att bli något extra, lovar Sydostentomologerna som då står som värdar och arrangerar mötet på Öland.